

afz. Postbus 2894, 1000 CW Amsterdam

De woordvoerders van de Tweede Kamer inzake de JBZ-
Raad d.d. 16 februari 2006

Landelijk Bureau
Jacques Veltmanstraat 463
Postbus 2894
1000 CW Amsterdam
Telefoon (020) 346 72 00
Helpdesk (020) 346 72 50
Fax (020) 617 81 55
www.vluchtelingenwerk.nl
info@vluchtelingenwerk.nl

datum 14 februari 2006

betreft JBZ-Raad 20 en 21 februari 2006 en aanverwante
onderwerpen

kenmerk: O.2.2.695.sk

Geachte heer, mevrouw,

Op 16 februari 2006 bespreekt u de JBZ-Raad, het fiche over een Europese Richtlijn inzake terugkeerprocedures en het fiche inzake regionale beschermingsprogramma's. VluchtelingenWerk Nederland wil enige kanttekeningen plaatsen bij de fiches. Naar onze mening dient op een aantal punten een nadere uitwerking van de Nederlandse inzet te volgen.

Fiche inzake regionale beschermingsprogramma's

Het fiche stelt dat de Commissie te veel de nadruk legt op hervestiging als duurzame oplossing. Bedacht moet echter worden dat van regionale beschermingsprogramma's eerst op lange termijn resultaten zijn te verwachten. Dit is des te meer zo nu de fondsen voor de programma's vooralsnog zeer beperkt zijn. Dit betekent dat in de eerste fase van de uitvoering van de (pilot-) programma's, in veel gevallen hervestiging de enige duurzame oplossing zal zijn voor vluchtelingen. Juist door in deze eerste fase het aantal uitgenodigde vluchtelingen in de EU significant te verhogen, kan het vertrouwen van vluchtelingen in de regio en landen in de regio worden gewonnen en zal de bereidheid om te investeren in lokale integratie toenemen.

Het blijft van belang bescherming voorop te stellen bij regionale beschermingsprogramma's en andere projecten in de regio. Dit geldt zeker voor terugkeer als duurzame oplossing, waarover het fiche spreekt. Het ondersteunen van het terugkeerproces bij post-conflictlanden is een duidelijke verantwoordelijkheid voor de internationale gemeenschap. Het is echter onwenselijk en gevaarlijk als EU-landen druk uitoefenen op terugkeerprocessen in de regio, wanneer de situatie in het land van herkomst zich hiervoor niet leent.

datum 14 februari 2006

betreft JBZ-Raad 20 en 21 februari 2006 en aanverwante onderwerpen

Fiche inzake het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven

De Nederlandse regering verwelkomt met name de onderlinge erkenning van verwijderingsbesluiten en het dwingend invoeren van een inreisverbod. VluchtelingenWerk Nederland plaatst kanttekeningen bij deze punten. Een nadere toelichting op de standpunten in het fiche is naar onze mening wenselijk. Wij wijzen erop dat de voorgestelde richtlijn onder andere ziet op afgewezen asielzoekers, op ex-vluchtelingen en ex-subsidiar beschermden wier verblijfsvergunning is ingetrokken én op personen die beschermingsbehoeften hebben, maar deze niet eerder in een asielprocedure hebben ingebracht.

Het inreisverbod

Het inreisverbod wordt in het voorstel dwingend voorgeschreven als onderdeel van een terugkeerbeslissing en/of uitzettingsbevel. In het voorstel ontbreekt echter duidelijkheid over de strekking van een inreisverbod en over procedures voor opheffing of inkorting van een inreisverbod. Bovendien ontbreekt de noodzakelijke flexibiliteit en proportionaliteit. Een inreisverbod geldt EU-wijd en kan voor maximaal 5 jaar gelden. Een inreisverbod kan derhalve gedurende lange tijd:

- ingrijpen in het familieleven van ex-vluchtelingen en afgewezen asielzoekers, bijvoorbeeld omdat geen visa voor familiebezoek, gezinshereniging of gezinsvorming worden afgegeven;
- problemen opleveren voor personen die na verwijdering of terugkeer onder Regionale Beschermingsprogramma's, hervestigingsprogramma's of evacuatieprogramma's in het kader van Tijdelijke Bescherming vallen. Iemand die bijvoorbeeld een gespannen en instabiele situatie in het land van herkomst ontvlucht, desondanks wordt afgewezen in een EU-staat en terugkeert naar het land van herkomst, kan worden getroffen door een inreisverbod en wellicht hierom worden uitgesloten van de hiervoor genoemde programma's.

VluchtelingenWerk Nederland acht hierom nadere regels, die waarborgen geven aan de personen die onder de reikwijdte van de richtlijn vallen, gewenst.

De onderlinge erkenning van verwijderingsbesluiten

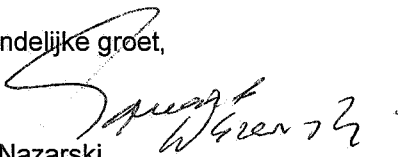
Door onderlinge erkenning kan een lidstaat uitzettingsmaatregelen treffen ten aanzien van vreemdelingen die zich illegaal op het grondgebied van die staat bevinden op basis van asielbeslissingen of intrekkingen van een vluchtelingenstatus van een andere lidstaat. Echter, de harmonisatie van asielprocedures is onvoldoende en de normen

datum 14 februari 2006

betreft JBZ-Raad 20 en 21 februari 2006 en aanverwante onderwerpen

zijn te laag zijn gesteld. De minister heeft dit herhaaldelijk erkend, bijvoorbeeld tijdens het overleg met uw Kamer op 17 januari 2005 (TK 2004-2005 19 637, nr. 981, blz. 9). De minister gaf toen aan dat een geharmoniseerd asielbeleid geen voorwaarde is voor een gemeenschappelijk terugkeerbeleid. De minister motiveerde dit als volgt: *'Dit [terugkeer]beleid is met name gericht op operationele samenwerking. De lidstaten worden niet gedwongen uitzettingen voor andere landen uit te voeren'*. Hoewel de voorgestelde richtlijn niet dwingt een uitzetting voor een ander land uit te voeren, wordt deze mogelijkheid wel gegeven. Het is onvoldoende duidelijk welke waarborgen er zijn voor vluchtelingen om de erkenning en uitvoering van een terugkeerbesluit of uitzettingsbevel door een andere lidstaat aan te vechten. Het risico van refoulement dient voorkomen te worden door adequate waarborgen bij erkenning en overname van terugkeerbesluiten.

Met vriendelijke groet,

Eduard Nazarski
Algemeen Directeur